

Vjera u nama nikada ne smije prestati rasti

U Župi Blažene Djevice Marije Žalosne u Španskom nije se dugo čekalo na novo radosno slavlje. Pomoćni zagrebački biskup **mons. Mijo Gorski** u nedjelju, 6. listopada 2019. godine krstio je malenu Lenu, peto dijete obitelji Lončar.

U promišljanje o liturgijskim čitanjima 27. nedjelje kroz godinu, mons. Gorski uveo je župljane pitanjem – što je to vjera? Vjera je u prvom redu, naglasio je, milosni Božji dar, ona je odgovor na Božji zov u nama koji se potvrđuje tijekom cijeloga našeg života i poput gorušičinog zrna može „rasti, razviti se i dati lijepi plod u životu, a isto tako može ne proklijati ili pak može biti ugušena negdje tijekom života i ostati besplodna“. Zato nas je apostol Pavao pozvao da raspirujemo taj milosni Božji dar u sebi, ali sami svojim nastojanjima ga ne možemo sačuvati i razviti. Kako bi nam u tome pomogao, Isus nam u evanđelju daje dva sredstva po kojima možemo čuvati svoju vjeru, a to su molitva i euharistija. Onome tko napusti molitvu i euharistiju vjera će iz dana u dan slabjeti i na kraju umrijeti jer se vjera čuva, raspiruje, umnožava i učvršćuje upravo kroz molitvu i euharistiju i stoga vjera u nama nikada ne smije prestati rasti.

Biskup Mijo Gorski krstio peto dijete obitelji Lončar u župi BDMŽ Špansko

Autor mirosł@v

Srijeda, 09 Listopad 2019 11:54 - Ažurirano Srijeda, 09 Listopad 2019 14:15

Isus u evanđelju kao primjer uzima gorušičino zrno – maleno zrno koje krije neslućenu snagu kojom iz naoko mrtve materije isključuje novi život. Tako i onaj tko u sebi nosi vjeru u Boga ima snagu „pred kojom stvari koje nam se čine nemoguće najednput postaju moguće, usudimo se poduzimati djela protivna našem ljudskom iskustvu, graditi ne na svojem znanju i na svojem umijeću, nego na Božjoj svemoći. To je snaga vjere koja se očituje u onim trenucima koje naš razum i naše sposobnosti ne mogu nadići. Granicu smrti ne nadilazi ništa ljudsko, nadilazi samo snaga vjere i uskrsnuće koje nam po toj vjeri Krist daje. Vjerom se mi, kao u našem ljudskom životu slikovito, prihvaćamo za Božju ruku i čvrsto držimo za nju – tako dobivamo snagu koja je veća od svih ovih problema koje na zemlji imamo. I tamo gdje više kao ljudi ne vidimo izlazak, vjernik još uvijek vidi otvorene mogućnosti koje Bog daje. To posebno vrijedi za one trenutke koji su poput nepremostivih zapreka i ponora u našem ljudskom životu, za neke bezizlazne situacije u kojima se često znamo naći, za našu bolest, za krajnje siromaštvo – vjernik ima Krista kao snažnog pratioca i s njime prolazi kroz to, zato nikad ne očajava“, istaknuo je mons. Gorski.

Potaknuo je svakog okupljenog da se zapita je li njegova vjera živa i što je to učinio iz svoje vjere? „Ako vjera ne usmjerava moje korake, ako ne utječe na moje odluke, onda je ona mrtva. Ja sam samo na popisu vjernika, na popisu krštenih, a ne kršćanin“, naglasio je i ohrabrio župljane da se ne boje živjeti svoju vjeru unatoč svim teškoćama i problemima.

